

Irena Ričlová Lachoutová

NEREZKA

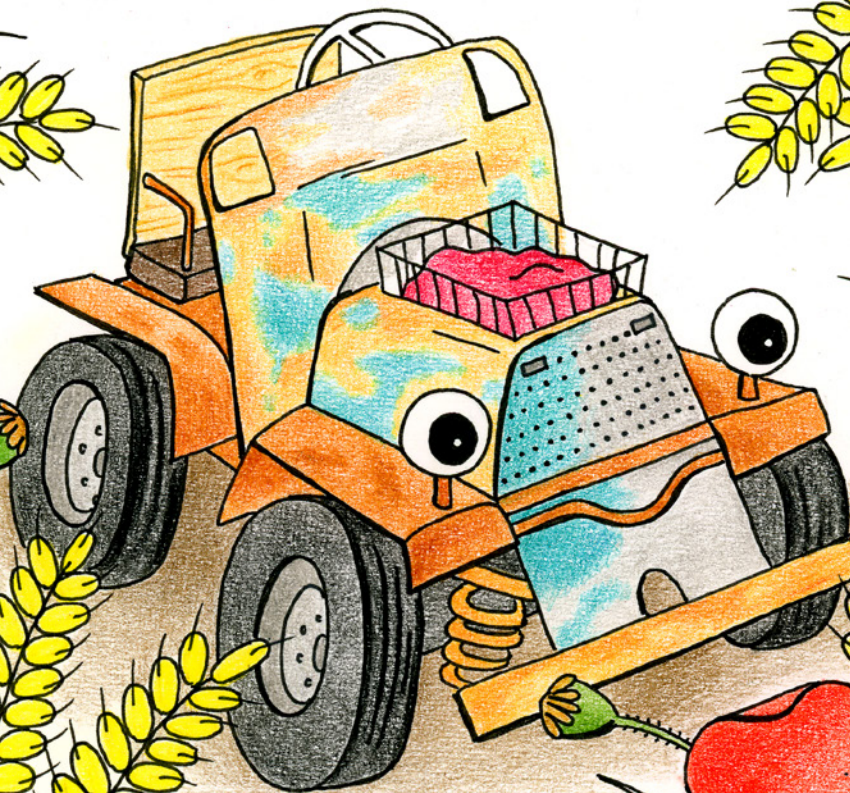

bambóok®

Irena Ričlová Lachoutová

NEREZKA

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Irena Ričlová Lachoutová

Nerezka

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8689. publikaci

Ilustrace Irena Ričlová Lachoutová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2022

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2022

Cover Illustration © Irena Ričlová Lachoutová, 2022

ISBN 978-80-271-6692-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-3505-9 (print)

OBSAH

Nejnablýskanější a nejrezavější	7
Největší a nejmenší	10
Nejrychlejší a nejpomalejší	15
Nejhlasitější a nejtišší	19
Nejdelší a nejkratší	23
Nejvyšší a nejnižší	27
Nejhladovější a nejnajedenější	31
Nejkrásnější a nejošklivější	35
Nejzručnější a nejnemotornější	39
Nejodvážnější a nejstrašenčí	43
Nejpracovitější a nejlenivější	47
Nejvzdálenější a nejbližší	51
Nejvoňavější a nejsmradlavější	55
Nejčipernější a nejunavenější	59
Nejšťastnější a nejsmutnější	63
Nej, nej, nej... ..	67

NEJNABLÝSKANĚJŠÍ A NEJREZAVĚJŠÍ

Bylo slunečné ráno pozdního léta a na jedno políčko za vesnicí nazvanou Kuchař přijelo malé prapodivné vozítko. Mělo čtyři kola, motor, sedačku, volant a vpředu na kapotě drátěný košík. Postavilo se do stínu jabloně a nedočkavě se rozhlíželo, jestli už jedou ostatní.

Konalo se tu setkání historických traktorů a stavební techniky. Ale vítány byly i jiné zajímavé stroje. Jako například ten krásný modrý autobus, který sem právě odbočoval ze silnice. Zaparkoval vedle vozítka a hned se pustil do rozhovoru.

„Dobré ráno, jmenuji se Honzík a jsem autobus Tatra 500 HB. Moc by mě zajímalo, kdo jsi ty.“

„Jmenuji se Nerezka,“ píplo nesměle vozítko. „Jsem domoděl. To znamená, že mě nevyrobili v továrně jako ostatní stroje, ale můj majitel si mě sám sestavil z různých částí jiných strojů. Jsem něco mezi autíčkem a traktůrkem. A proto také nesmím jezdit po silnici.“

Honzík si Nerezku překvapeně prohlížel. Navzdory svému jménu byla velice rezavá. Téměř nebylo možné zjistit, jakou barvu dříve měla.

Oproti tomu byl Honzíkův lak jako nový, karoserii měl důkladně naleštěnou a na slunci se blýskala jako drahokam.